

DIYANET DERGİSİ

DİNİ - İLMİ - EDEBİ
ÜÇ AYLIK DERGİ

Ekim - Kasım - Aralık
1991

Cilt : 27 Sayı : 4

Diyanet İşleri
Başkanlığı Adına
İmtiyaz Sahibi

Ahmet GÜL

Dini Yayınlar Dairesi
Başkanı

Yazı İşleri Müdürü
Orhan BALCI
Sürelî Yayınlar
Şube Müdürü

Mali Koordinatör
Salim GÜNEY

Yazı Tetkik Kurulu

Orhan BALCI

İbrahim URAL

Ekrem KELEŞ

Yayına Hazırlayanlar

Bilal KOÇ

Seyfeddin ERŞAHİN

Dr. Mediha Eldem Sk.
No. 33

Tlf.: 135 52 73

Kocatepe / ANKARA

Dizgi ve Baskı

AYYILDIZ

MATBAASI A.Ş.

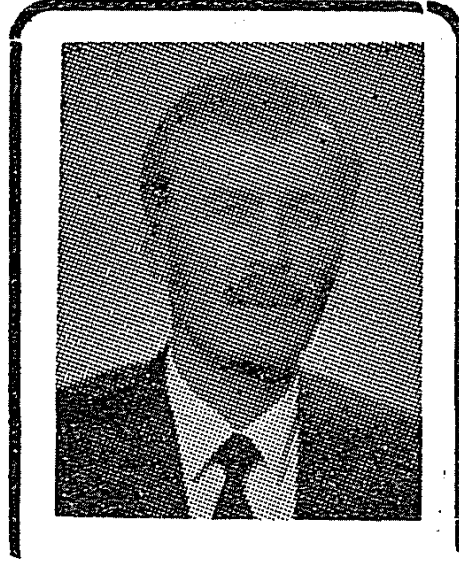
342 33 16 - 342 17 07

ANKARA

BU SAYIDA

İman ve Küfür Lütfi ŞENTÜRK	3 - 16
Toplum Barışında İslâmın Rolü Halit GÜLER	17 - 31
Na't-ı Şerif (Şiir) İtrî	32
Kur'an-ı Kerim Nasıl Bir Kitaptır Na- sıl Anladılar, Nasıl Anlıyoruz, Nasıl Anlamalıyız? Prof. Dr. İsmail CERRAHOĞLU	33 - 53
Şiir Ö. Nasuhi BİLMEN	54
Osmanlıların Son Döneminde Dingörev- lisi Yetiştirme Çabaları Üzerine Bazı Gözlemler Doç. Dr. Nesimi YAZICI	55-123
Minareler (Şiir) Gültekin SAMANOĞLU	124
Ebezâde Şerif Ahmed Efendi ile Bir Mülakât ve Bazı Belgeler Yrd. Doç. Dr. Mustafa ÖCAL	125-146
Cami ve Sosyal Hayattaki Yeri Dr. Mustafa KILIÇ	147-159
Na't (Şiir) III. Sultan Ahmet Han	160
Kur'an-ı Kerim'de Öğretim Kavramı ve Vahiy Doç. Dr. Bayraktar BAYRAKLI	161-189
Gizli El (Şiir) A. Ulvi KURUCU	190
Vakfiyelere Göre Din Görevlilerinde Aranan Özellikler ve Sağlanan Ekonomik İmkanlar Dr. İbrahim ATEŞ	191-227
Terkib-i Bend (Şiir) Bağdatlı RÜHİ	228

İMAM-HATİP LİSELERİNDE Mesleki Eğitimin Geliştirilmesi

Halil KARLIK
M.E.B. Din Öğretimi
Gnl. Md.lüğü
Gnl. Md. Yrd.

1940 yılında Antalya'nın Korkuteli ilçesi Başpınar Köyünde doğdu. 1960 yılında Antalya İmam Hatip Lisesi'nden, 1967 yılında A.Ü. İlahiyat Fakültesi'nden mezun oldu.

Diyanet İşleri Başkanlığı Taşra Teşkilâtında çeşitli kademelerde görev yaptı. Daha sonra İmam-Hatip Liseleri ve öğretmen okullarında öğretmenlik ve idarecilik görevlerinde bulundu.

Millî Eğitim Bakanlığı Din Öğretimi Genel Müdürlüğü'nde sırasıyla; Şube Müdür Yardımcısı, Şube Müdürü ve Birim Müdürü olarak çalıştı.

Evli ve iki çocuk babası olan KARLIK, halen Din Öğretimi Genel Müdür Yardımcısı olarak görevini sürdürmektedir.

Önce genel olarak Mesleki Eğitimin tanımını yapmak, İmam-Hatip liselerindeki Mesleki Eğitimin mahiyetini ortaya koymak açısından daha faydalı olacaktır.

Mesleki Eğitimi, toplum hayatında kişiye kendi hayatını kazanması için belirli bir meslek alanına ait bilgi, beceri ve alışkanlıkları kazandıran ve kişinin kabiliyetini çeşitli yönleriyle geliştiren eğitim şekli olarak tanımlayabiliriz.

Toplum hayatı, insanların ihtiyaç ve eğitimlerine göre işbölümüne dayalı olarak tezahür eder. Bunun tabii bir sonucu olarak da medeniyetler gelişir ve insanların refah payı yükselir. Bu bakımdan kişinin kabiliyet ve becerisine uygun bir çalışma zemini hazırlamak, için verimliliği ve insan gücünün iyi değerlendirilmesi bakımından büyük önem taşır. Çünkü eğitimin de amacı, sistematik bir çerçevede dahilinde kişinin ilgi, kabiliyet ve becerilerini keşfederek, bu özelliklerine uygun bir meslek kazandırmak suretiyle iş hayatına hazırlanmaktır. Nitekim, eğitim sistemimizin de buna göre düzenlendiği ve bugüne kadar toplanan Millî Eğitim Şurası kararlarında da bu ortak ve değişmez prensibin ilke olarak yer aldığı görülür. Esasen kişinin ilgi duymadığı, sevip benimsemediği ve kabiliyetine uygun düşmeyen bir işte başarı göstermesi mümkün değildir. Onun içindir ki, her ülke, eğitim sistemini millet fertlerinin ihtiyaçları gözönünde bulundurularak düzenlemekte ve bu sistem içinde kişinin ilgi, istidat ve kabiliyetine göre bir mesleğe hazırlama imkânı sağlamaya çalışmaktadır. Çünkü hayat, bütünüyle bir işbölümüne dayanmaktadır. Bu işbölümünde kimimiz çiftçi, kimimiz esnaf, kimimiz memur, sanatkâr v.b. işler şeklinde bir çalışma alanına yönelmişizdir. Hangi iş veya çalışma alanı olursa olsun meşrû olmak şartıyla gösterilen gayret, sarfedilen emek bir değer taşır. Çünkü, kişi bununla kendi geçimini her ne kadar temine çalışıyorsa da, çevresine bir ölçüde hizmet sunmaktadır. Bu, toplumda farkına varmadan hepimizin birimiz, birimizin hepimiz için çalıştığını gösterir.

İşler, insan fitratına uygun olarak kolaylaştırılmıştır. Sevgili peygamberimizin bu buyruğu hayatın işbölümüne dayandığını belirtmekle beraber her insanın ilgi, ihtiyaç, imkân ve kabiliyetine uygun olarak bir meslek sahibi olmanın gerekliliğini de ortaya koymaktadır.

İlgi, sevginin tezahürüdür. İnsan sevdiği bir şeye karşı daima ilgi duyar. Bu, onun başarısını artırmada önemli bir faktördür. Onun içindir ki eğitilenlerin, ilgi, sevgi ve kabiliyetlerine eğitimde yer verilir ve meslek seçimleri de ona göre yapılırsa eğitimin sosyal ve ekonomik fonksiyonuna işlerlik kazandıracak bir uygulama zemini hazırlanmış olur. Böyle bir sistemde, öğrenci, kendi kabiliyet ve becerisine göre belirli bir mesleğe ilişkin bilgi, davranış ve alışkanlıklar kazanarak hayata atıldıkları zaman işlerini bilerek en iyi biçimde icra etmek, hem de çalıştığı sürece mutlu olma imkânını elde

etmiş olur.

Çağımızda Mesleki Eğitim giderek önem kazanmaktadır. Bu eğitim, ülkemizde Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı kurum ve kuruluşlar ile diğer Bakanlıklara bağlı kurum ve kuruluşlar, Üniversiteler, Meslek Yüksek Okulları, Özel Kuruluşlar, Meslek odaları ve gönüllü kurum ve kuruluşlar v.b. arafından yapılmaktadır.

Biz burada eğitim sistemimizin önemli bir bölümünü teşkil eden orta eğitim sistemi içinde hem mesleğe, hem yüksek öğrenime hazırlayan İmam-Hatip Liselerinde Mesleki Eğitiminin geliştirilmesi üzerinde durmak istiyoruz.

İmam-Hatip Liseleri ,isminden de anlaşıldığı gibi, İmamlık, hatiplik ve Kur'ân kursu öğreticiliği gibi görevleri yerine getirecek elemanları yetiştirmek üzere açılmış öğretim kurumlarıdır. Bu kutsal müesseselerin varlığının sebebi hikmeti, yüce milletimizin bu alandaki ihtiyaçlarını karşılayacak ve İslâmî esaslara uygun olarak görevlerini yerine getirecek elemanlar yetiştirmektedir. Büyük mesuliyeti gerektiren imamlık, hatiplik ve Kur'ân Kursu öğreticiliği mesleği, bir bakıma, peygamberlik mesleğidir. Bu bakımdan onu hakkıyla icra edecek insan gücünü yetiştiren bu eğitim kurumlarına gereken önem verilmelidir. Bununla, bu eğitim kurumlarında yetiştirilen öğrencilerin kemiyet kadar, keyfiyete de önem verilmesinin gerektiğini belirtmek istiyoruz.

İmam-Hatip Liselerinden Meslekî Eğitimi etkileyen faktörler :

— Öğretmen (Niteliği) unsuru,

— Eğitim-öğretim programları,

— Araç-gereç, bina ve donatım,

— Meslekî uygulama çalışmaları,

... Sosyal faaliyetler (Mesleki eğitimi destekleyecek şekilde yapılan hafızlık, Kur'ân-ı Kerîm'i güzel okuma, ve Hutbe hazırlama ve okuma v.b.i yarışmalar) dır.

ÖĞRETMEN UNSURU :

Gelişmiş ülkelerde iyi bir meslek eğitimi bir öğretmene düşen öğrenci sayısı 8-12 arasında değişmektedir. Ülkemizde bu standart sayı 20 olarak kabul edilmiştir. İmam-Hatip Liselerinde ise sınıf mevcutları, yönetmeliğe göre 50'dir. Ayrıca, bir öğretmene düşen

öğrenci sayısı üzerinde de bir araştırma yapılmış değildir. Bunun yanı sıra, bu okullarda % 60 kültür dersine karşılık % 40 meslek dersi öğretim programları, ayrı ayrı veya gruplandırmak suretiyle okutacak branş öğretmenliği de ihdas edilmiş değildir. Meslek Dersleri 9 ayrı dersten meydana gelmektedir. Hüsn-i Hat, Dini Musiki gibi seçmeli dersleri de dikkate aldığımızda bu sayı daha da yükselmektedir. Bütün bu dersler İlahiyat Fakültelerinden mezun olan meslek dersi öğretmenleri tarafından okutulmaktadır.

İhtisaslaşmanın ağır bastığı ve branşlaşmanın çok önemli bir olgu haline geldiği çağımızda, dünyanın hiçbir yerinde eğitim uygulamasında böyle bir öğretmen modelini görmek mümkün değildir. Ayrıca İlahiyat Fakültesi mezunlarının görev alanı, sadece İmam-Hatip Lisesi meslek dersleri öğretmenliği de değildir. Orta dereceli okullarda Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi öğretmenliği ve Diyanet İşleri Başkanlığı emrinde müftülük, vaizlik, murakıplık v.b. görevler de onların istihdam alanları içinde yer alır.

Edebiyat literatüründe bir işin uzmanlığını belirten kavram olarak yerini alan ihtisaslaşma, her çalışma alanı için olduğu kadar, her meslek için de geçerliliği olan bir kavramdır. İlmî araştırmalar gösteriyor ki, bir kimse ne kadar becerikli ve zeki olursa olsun o kimşenin, birkaç işin bütün detaylarını öğrenerek o işte başarılı hizmet vermesi mümkün değildir. Hal böyle olunca hizmet alanı bu kadar geniş olan İlahiyat Fakültelerinde ister istemez çağın değişen ve gelişen şartlarına uygun olarak hizmetlerin en iyi şekilde yürütülmesine zemin hazırlayacak bir düzenlemeye (branşlaşmaya) gidilmesi mecburiyeti kendini hissettirmektedir.

Esasen günümüz dünyasında her çalışma alanı, ihtisas sahibi insan gücünü gerekli kılmaktadır. Hızlı teknolojik gelişmeler de bunun en açık göstergesidir. Sanayi alanındaki bu gelişmeler, ister istemez toplumu sosyal ve ekonomik yönden etkilemektedir. Bu gelişmeler, her şeyi bilen, her şeyi anlayan ve yapan insan gücü yerine, belirli alanlarda ihtisaslaşmış ve kanunun en ince noktalarına kadar bilgi sahibi olmuş elemana ihtiyaç göstermektedir. Nitekim, öğretmen yetiştiren eğitim fakültelerimize ve yüksek okullarımıza bakıldığında, bu ihtiyaca yönelik eleman yetiştirecek şekilde bir eğitim yapıldığı görülür. Çünkü branşlaşma, hem öğrenim çağı, hem de öğrenim sonrası hizmet alanında hizmetin verimliliği açısından

büyük önem taşır. Öğrenim çağında öğrenci, ilgi duyduğu sahada daha çok bilgi sahibi olmak suretiyle tatmin olur ve kendine olan güven duygusu daha çok gelişir. Öğrencisi bulunduğu fakülteyi benimser ve mesleğini sever. Bu duygu içinde yetişen ve bununla bütünleşen öğrenci, mezun olup da meslek hayatına atıldıktan sonra verimli çalışma yaparak çevresine ve milletine daha çok yararlı olur.

O halde, günümüzde İmam-Hatip Lisesi Meslek Dersleri öğretmenlerini yetiştiren İlahiyat Fakülteleri, öğrencilerinin ilgi alanlarını dikkate alarak mezun olduktan sonra okutacakları dersleri tayin ve tesbit edecek ders programlarının düzenlenmesi bir zorunluluk haline gelmiştir.

Günümüzde her tür ve derecede orta öğretim kurumları, (İmam-Hatip Liseleri hariç) bu branşlaşmadan yeteri derecede nasibini almaktadır. Kültür dersi öğretmenleri, Türkçe, Türk Dili ve Edebiyatı, Tarih, Coğrafya, Felsefe, Fizik, Kimya, Matematik v.b.'i şekilde branş öğretmenlerinden oluşur. Endüstri Meslek Lisesi Meslek Dersleri öğretmeni ayrı branşlara sahiptir. Tesviye, Ağaç işleri, Motor, Elektrik v.b.'i meslek dersi öğretmenin okutacağı dersler, mezuniyet öncesi gruplandırılmıştır. Öğrenci bunu bilmektedir. Öğrenci henüz öğrenimi sırasında ona göre seçimini yapmakta ve kendini o yönde geliştirerek yetiştirmektedir. Kız Meslek Liseleri ve Ticaret Liselerinde de benzeri uygulamalar yer almaktadır. Ancak, aynı eğitim sistemi içinde yer alan İmam-Hatip Liselerinde durum böyle değildir. Bu okullarda Meslek Dersleri öğretmenleri Kur'ân-ı Kerîm, Arapça, Hadis, Tefsir, Fıkıh, Akaid ve Kelâm, Siyer, Dinler Tarihi, Hitabet ve Meslekî uygulama olmak üzere 9 ayrı dersi okutmak zorundadır. Ayrıca, Hüsn-i Hat ve Dini Musiki dersleri ile bu sayı 11'e çıkmaktadır.

Bu uygulama devam ettiği sürece bu mesleki eğitim kurumlarında asrımız toplumuna yeterli seviyede hizmet sunacak insan gücünü yetiştirmenin güçlüğü ortadadır. Çünkü, çok basit bir mantıkla düşünecek olursak, geçen yıl Kur'ân-ı Kerîm dersi ile Tefsir dersi ve siyer'e giren bir öğretmen, bu yıl Arapça, Hadis ve Fıkıh dersine girmek durumundadır. Gelecek yıl da aynı öğretmen belki Dinler Tarihi, Hitabet ve Meslekî uygulama derslerine girmek zorunda kalacaktır. Kısaca zaman, şartlar ve tesadüfler çerçevesinde 11 ayrı ders arasında mekik dokuyup duracaktır. Bu uy-

gulamadan verim beklemek mümkün müdür? Böyle bir uygulamanın çağdaş bir eğitim şekli olduğunu gönül rahatlığı içinde söyleyebilir miyiz? İşin daha önemlisi, bu öğretmen, ne zaman ve nasıl plân yapacak? Kendini geliştirerek yenileyebilecek mi? Eğitimdeki gelişmeleri izleyebilecek mi? Öğrencilerle ayrı ayrı ilgilenme fırsatı bulabilecek mi? Ölçme ve değerlendirmeyi yerince yapabilecek mi? Bu soruları daha da çoğaltmak mümkündür. Kısaca diyoruz ki; İmam-Hatip Liselerinde Meslek derslerinde branşlaşmaya gidilmez ve bu uygulamaya devam edilirse bu meslekî öğretim kurumu Meslek dersi öğretmenlerinin, meslekî, sosyal, psikolojik ve ekonomik problemleri giderek çoğalacaktır. Böyle değişik sıkıntı ve problemleri bulunan bir öğretmenden başarılı hizmet beklemek boşunadır.

Konumuza ışık tutması ve işin önemini belirtmek bakımından, İmam-Hatip Lisesinde Meslek Dersleri stajyer öğretmen olarak göreve başlayıp birkaç yıl öğretmenlik yaptıktan sonra, bir üniversiteye intisap eden, Dr. Habil ŞENTÜRK'ün bu konuda karşılaştığı sıkıntıları kendi ağzından dinleyelim : "1976'da Ödemiş İmam-Hatip Lisesi Meslek Dersleri stajyer öğretmenliğine tayin olduğumda, eğitim-öğretim başlamış, bir-iki ay da geçmişti. Meslek dersleri öğretmeni arkadaşlar istedikleri dersleri almışlar, kâlanları da bana verilmişti. Kur'ân, Arapça, Din Dersi, Ahlâk ne varsa. Ne kadar bocaladığımı takdir edersiniz." Bu meslektaşımızın samimî bir itirafıdır, takdirle karşılıyoruz. Böyle misalleri daha da çoğaltmak mümkündür. Çünkü, bu uygulama devam ettiği sürece, Dr. Habil ŞENTÜRK, adı geçen okullarda Meslek Dersi öğretmeni olarak çalışıp da bocalayanın ne ilki ve ne de sonu olacaktır.

İmam-Hatip Liselerinin öğretim programlarından % 40 ağırlığında yer alan Meslek Dersleri, bu okul öğrencilerine ileride üstlenecekleri, imamlık, hatiplik ve Kur'ân Kursu öğreticiliği gibi mesleklerin meslekî formasyonu veren özel alan dersleridir. Bu dersleri okutan İlahiyat Fakültesi mezunu öğretmenlerin, genel kültür, özel alan eğitimi ve öğretmenlik formasyonu yeterince alarak mezun olduklarını biliyoruz. Yüksek Din eğitimi yapan bu kurumlarımızda derse giren öğretim üyelerinin, her birinin ayrı ayrı branşları vardır. Ancak, diğer eğitim fokültelerinde olduğu gib, din eğitimi öğretmenlerini yetiştiren İlahiyat Fakültelerinin, öğrencilerini (öğ-

retmen adaylarını) belirli branşlara sahip olacak şekilde yetiştirilmedikleri bir vak'adır. Meslekî Eğitim Fakültelerinde bu problem çoktan halledilmiştir. Gelişen toplum ihtiyaçlarına göre meslek dalları, şubeleri ve kollar tesbt edilmiş ve buna göre de öğretim yapılmaktadır. Böylece, bir Erkek Teknik Eğitimden, bir Kız Teknik Eğitim ve Ticaret Turizm Eğitimi Fakültelerinden mezun olan ve ilgi alanlarında orta dereceli Meslekî ve Teknik Okullarda öğretmenlik yapanların branşları vardır. Fakat İmam-Hatip Liselerindeki Meslek Dersleri öğretmenlerinin belirli bir branşı olmadığından daha önce belirtilen 9 ayrı Meslek Dersinin öğretmenliğini halen yapmaya devam etmektedirler. Halbuki çağımız ihtisaslaşma anlayışına göre, bu fakülte mezunlarının mezuniyet öncesi ilgi duydukları ve becerilerine uygun bir branşa yönelmiş olarak mezun olmaları; kendilerine olan güven duygularının gelişmesi, mesleklerini benimsemeleri ve sevmeleri bakımından büyük önem taşır. Ayrıca, bu durum, onların hizmet hayatındaki başarılarını büyük çapta etkileyecektir. Çünkü, branşlaşma, çağımızın her meslek alanında hizmetin en iyi şekilde yürütülmesi ve çalışma hayatında işin verimini artırması bakımından önemli bir faktördür. İyi bir öğrenim ve öğretim için buna ihtiyaç vardır. Günümüzde Akademik çevre bu ihtiyacı duyuyor ve dile getiriyor. Bu okullarda Meslek Dersleri öğretmenleri bunu şiddetle arzulamaktadır. Nitekim; Bakanlığımızca geçen yıl (4-10 Ağustos 1990) Gerede İmam-Hatip Lisesinde düzenlenen Program Geliştirme Seminer'ine katılan 248 okul müdüründen % 72'sinin, bu öğretim kurumlarında okutulan meslek derslerini, branşlaşmaya esas olacak şekilde gruplandırılmasını isteyen görüşleri de bunun açık bir kanıtıdır. Bütün bunlar gösteriyor ki bu konuya uzaktan yakından ilgi duyan herkes, bu okullarda meslek derslerini branşlaştırılmasını istiyor. Çünkü iyi öğretmen modeli böyle bir uygulamaya gitmekle ortaya çıkacaktır.

İyi bir öğretmenin; vereceği dersi çok iyi bilme, yeniliklere ayak uydurma, sürekli kendini geliştirme ve yenileme, sınıfta dersine hakim olarak disiplin kurma, güven ve saygı sağlama, plânlı ve çalışkan olma, öğrencileriyle iyi ilişkiler kurma, orijinal görüş ve buluşlara sahip olma gibi özelliklere sahip olması gerekir. Bütün bu özelliklere sahip olmanın, öğreticinin branşlaşması ile yakından ilgisinin olduğu bir realitedir. Ancak belirli bir branşı olmayan ve birçok derslere girmek zorunda kalan bir öğretmen, her ne kadar pedagoğlar tarafından kabul edilen bu ortak özelliklere sa-

hip olsa bile, işlerini plânlayarak derslerini iyi bir şekilde hazırlayıp öğrenciye yararlı olabilmesinin güç olduğu açıktır. Onun içindir ki, öncelikle yüksek din eğitimi ve öğretimi yapan İlahiyat Fakültelerinde gerçek manâda çağımızın ortaya koyduğu branşlaşma ve ihtisaslaşma anlayışına uygun bölümler açılarak bu fakülte öğrencilerinin ileride alacakları ders ve görevlerin özelliklerine göre yetiştirilmeleri imkânı hazırlanmalıdır.

Sonuç olarak diyebiliriz ki, branşlaşma, günümüzde hizmet alanındaki başarının ve mesleki verimliliğin en önemli vasıtasıdır. Hızlı sanayileşmenin ortamı içinde çalışan cami cemaatına bu çalışmalarını destekleyerek sıkıntılarını ve problemlerini bir ölçüde giderecek bir moral güce her zaman ihtiyacı vardır. Bu ihtiyacı karşılayacak elemanları orta seviyede yetiştiren öğretim kurumları da İmam-Hatip Liseleridir. Eğitimin de temel unsuru öğretmen olduğuna göre, öğretmenin belirli bir dalda derinlemesine giderek bilgi edinecek bir branşta geliştirme mecburiyeti kendini hissettirmektedir. Bu, öğretmenlerin eğitimde hizmet alanındaki mesleki verimliliklerini artırarak meslekî eğitimin geliştirilmesine zemin hazırlayacaktır. Sağlıklı bir meslekî eğitimin yolu budur. Çünkü, böyle bir uygulama ile, Yıllık Ders Dağıtımının da her yıl meslek öğretmenleri arasında (branşsızlık yüzünden) meydana gelen hoşnutsuzluklar, kırgınlıklar ve sürtüşmeler, büyük ölçüde giderilmiş olacaktır. Ayrıca, bu durum yöneticilerin problem ve sıkıntılarını gidereceği gibi, öğretmenlere meslekî eğitimdeki görevlerinin daha iyi şekilde yerine getirebilmeleri bakımından her türlü imkân ve fırsatı sağlayacaktır. Böyle bir eğitim ortamında öğretmenler, Türk Millî Eğitiminin amaçlarına ve Temel İlkelerine uygun olarak görevlerini ifa ederken; öğrencilerine imamlık, hatiplik ve Kur'an kursu öğreticiliği mesleğinin gerektirdiği, davranışları (ölçülebilir nitelikte) kazandırmaya çalışırlar. Meslekî eğitimde öğrencilere kazandırılacak bu davranışlar, öğretim programları ve ders kitapları bölümünde gösterilmeye çalışılacaktır. Önemli olan bu meslekî öğretim kurumlarında bunu gerçekleştirecek, meslekî eğitim geliştirecek şekilde bir branşlaşmaya gidilmesidir. Bunun her şeyden önce kaynağında çözümlenmesi gerekir. Biz bununla, bu öğretim kurumlarına meslek dersi öğretmeni yetiştiren İlahiyat Fakültelerinde vakit geçirmeden, mezuniyet öncesi, mezun olduklarında yönelecekleri alan ile ilgili köklü ve kalıcı bir düzenlemenin çağın şartlarına uygun olarak yapılmasının gerekliliğini belirtmek istiyoruz.

İmam-Hatip Liselerinde Kur'an, Arapça, Akaid ve Kelâm, Fıkıh, Tefsir, Hadis, Siyer, Dinler Tarihi, Hitabet ve Mesleki uygulama Orta dereceli okullarda Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi derslerinin öğretimini liyakatla yapmak ve Diyanet İşleri Başkanlığında da müftülük, vaizlik, murakıplık, ve Kur'ân Kursu öğreticiliği vb. gibi görevleri liyakatla yerine getirmek durumundadır. Bu, yüksek Din öğretimi veren İlahiyat fakültesi mezunlarının geniş bir hizmet alanına sahip olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, toplumu dinî konularda aydınlatmak, onların çeşitli ve değişik sorularını cevaplandırmak; dinî görevlerini en iyi şekilde yerine getirmesini sağlamak; böylece hızlı sosyal ve kültürel değişme ve gelişmelere sağlıklı bir uyum yapabilmeleri için rehberlik etmek gibi manevî sorumluluk taşıyan görevlerin bulunduğu düşünülürse, bu branşlaşmanın önemi ve kaçınılmazlığı daha iyi anlaşılacaktır. Çünkü bu görev, genel kültür ve özel alan bilgileri ile birlikte, onların çocuk, yetişkin ve yaşlı psikolojilerine sahip olmalarını, örnek alınacak, kişilik ve rehberlik özelliklerini taşımalarını gerekli kılmaktadır. Bütün bunlar, belirtilen görevlerin sağlıklı şekilde ifa edilebilmesi bakımından, branşlaşmanın büyük bir ihtiyaç olduğunu ortaya koymaktadır.

Gerçi, İmam-Hatip Liselerinde meslek derslerinden branşlaşmaya gidilememesinin eğitimdeki olumsuz etkisi, bir ölçüde Bakanlıkca her yıl bazı derslerden açılan hizmetiçi eğitim kursları yoluyla giderilmeye çalışılmaktadır. Buna bir kaç yıldan beri açılan Kur'ân-ı Kerîm öğretimi teknikleri, Arapça öğretimi teknikleri, Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi ile Dinler Tarihi öğretmenlerine açılan kurslar örnek olarak gösterilebilir. Her ne kadar bu kurstan geçirilen öğretmenlere ders yılı içinde öğretmenin kurs gördüğü dersin verilmesine çalışılıyor ise de şartlar ve imkânlar gereği her okulda bu mümkün olmamaktadır. O'nun içindirki, bu konuyu tesadüfere veya imkân ve şartlara bırakmak yerine, branşlaşmanın kaynağında halledilmesi gerekir. Buna göre de, mevcut meslek dersleri öğretmenleri ilgi duydukları alanda periyodik şekilde kurslardan geçirilerek, bu branşlara intikal ettirilir ve kararnameleleri de yeniden düzenlenirse mesele kökünden çözümlenmiş olur.